

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: **M. K.**
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Eliškou Podroužkovou
sídlem Lazarská 11/6, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2024, č. j. 080581/2024/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a podání účastníků

1. Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Rakovník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 5. 2024, č. j. MURA/29174/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím že dne 5. 6. 2022 v 12:50 h při jízdě s vozem tovární značky Š. K., registrační značky X, v obci Nesuchyně, po silnici č. I/6 (v km 49, 238), na křižovatce se silnicí č. III/22913, ve směru od obce Hořesedly, se neřídil dopravním

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

značením B20a, kterým byla v místě dopravní nehody snížena rychlost jízdy na 50 km/h, přičemž znalce z oboru doprava bylo zjištěno, že žalobce jel před střetem s vozidlem BMW rychlostí v intervalu 104,66 – 115,68 km/h, čímž překročil v daném místě dovolenou rychlost jízdy o 54,66 km/h, tedy porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.

2. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu a trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu. Současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušálně stanovené částce 1 000 Kč a náklady spojené s vypracováním znaleckého posudku z oboru silniční doprava ve výši 5 000 Kč.
3. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) k odvolání žalobce změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že snížil výši uložené pokuty podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu z původní částky 6 000 Kč na částku ve výši 5 000 Kč, v ostatních částech prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
4. **Žalobce se žalobou** podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Předně uvádí, že přestupkové řízení probíhá od 20. 1. 2023. Správní orgán I. stupně rozhodl ve věci celkem čtyřikrát, přičemž skutek, jehož se měl žalobce dopustit, byl opakovaně překvalifikovaný na jiný přestupek a žalobci byl uložen jiný trest. V pořadí první dvě rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný zrušil na základě žalobcova odvolání. Proti třetímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobce neodvolal a nabylo právní moci. Žalovaný však zahájil přezkumné řízení a třetí rozhodnutí zrušil. Následně správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí.
5. Žalobce namítá porušení zásady ochrany dobré víry a oprávněných zájmů. Zásah ze strany žalovaného nebyl nutný, neboť při dopravní nehodě nebyla způsobena žádná škoda na zdraví a řidička druhého vozidla ani nepožadoval náhradu způsobené škody. Naopak žalobci vznikla újma v podobě komplikací s pravidelným dojížděním do zaměstnání.
6. Dále namítá porušení zásady rychlosti a hospodárnosti řízení. Zbytečné průtahy řízení spatřuje v tom, že správní orgán I. stupně vydal ve věci 4 rozhodnutí. Řízení je pro něj finančně a časově náročné.
7. Žalovaný rovněž nezjistil skutečný stav věci, neboť nevyslechl řidičku druhého vozidla. Prvostupňové rozhodnutí se opírá o jediný důkaz, kterým je znalecký posudek. Na ten však nebyl vypracován revizní posudek, přestože to žalobce navrhoval. Správní orgány nesprávně posoudily příčinu dopravní nehody. Dle místního šetření i znaleckého posudku je místo dopravní nehody přehledné a viditelnost v čase střetu nebyla snížena ani vlivem povětrnostních podmínek. Řidička druhého vozidla při místním šetření uvedla, že viděla, jak se vozidlo žalobce blíží ke křižovatce. Přesto nerespektovala stopku a vjela do křižovatky z vedlejší pozemní komunikace. Nedala tedy žalobci zákonem stanovenou přednost v jízdě. Dle znaleckého posudku přitom mohla dopravní nehodě zabránit, pokud by správně vyhodnotila rychlost vozidla žalobce a nechala ho projet. Viníkem dopravní nehody je tedy řidička druhého vozidla, nikoliv žalobce.
8. Kromě uložené pokuty a zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců bylo žalobci přičteno 5 bodů v bodovém hodnocení řidiče, čímž tzv. vybodoval. Tím se jeho trest neúměrně zvýšil.

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

9. **Žalovaný ve vyjádření** navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Z žaloby není zřejmé, v čem spočívá zásah, jímž měl žalovaný porušit zásadu ochrany dobré víry a oprávněných zájmů. Skutková podstata přestupku, jehož se žalobce dopustil, spočívá v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o více než 50 km/h. Předmětem dokazování tedy byla pouze tato skutečnost, nikoliv okolnosti vzniku dopravní nehody. Správní orgány pouze konstatovaly, že žalobce přispěl ke vzniku dopravní nehody, neboť významně překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Žalobce jel v místě nehody rychlostí minimálně o 54,66 km/h vyšší, než byla nejvyšší dovolená rychlost stanovená dopravní značkou B20a. O tom svědčí provedené důkazy, zejména znalecký posudek. Též z protokolu o silniční nehodě ze dne 5. 6. 2022 a výpovědi žalobce na ústním jednání konaném dne 11. 10. 2022 vyplývá, že žalobce jel rychlostí 130 km/h. Výslech řidičky druhého vozidla či zasahujících policistů nebylo nutné provádět za účelem zjištění, jakou rychlostí žalobce jel. Revizní posudek žalovaný neprovedl, neboť žalobce nijak konkrétně nezpochybnil závěry provedeného znaleckého posudku. Pouze obecně uvedl, že obsahuje logické rozpory a je neodborný.
10. V postupu žalovaného nelze spatřovat průtahy ani nečinnost, všechny úkony provedl v rámci pořádkových lhůt bez významných prodlev a k celkové délce řízení přispěla aktivita žalobce, který se opakovaně odvolával.
11. Příčina dopravní nehody není předmětem řízení, tím je výhradně překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Žalovaný k dopravní nehodě přihlédl pouze při stanovení druhu a výše správního trestu. Uložený trest přitom nepovažuje za nepřiměřený. Připomíná, že záznam bodů do registru řidičů nastává *ex lege* v případě spáchání zákonem stanovených přestupků, tedy nezávisle na úvaze správních orgánů.

Podstatný obsah správního spisu

12. Dne 10. 6. 2022 oznámil dopravní inspektorát územního odboru Rakovník Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „policejní orgán“) správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku, kterého se měla dopustit paní A. T., coby účastnice dopravní nehody dne 5. 6. 2022 v 12:50 h na silnici I. třídy č. 6 v km 49,238 na křižovatce se silnicí III/22913 v obci Nesuchyně, která řídila osobní vozidlo po účelové komunikaci ve směru od obce Nesuchyně k silnici I/6, kdy na křižovatce hodlala pokračovat v jízdě rovně na obec Chrásťany a přitom nerespektovala dopravní značku P6 „STOP“ a nedala přednost v jízdě vozidlu tov. značky Š. K., registrační značky X, které řídil žalobce po silnici I/6, vedené jako hlavní, ve směru Hořesedly Krupá, a tak došlo ke střetu obou vozidel, kdy žalobce narazil pravou přední částí svého vozidla do zadní pravé části vozidla paní T. Žalobce v místě nehody uvedl, že v době před střetem jel rychlostí 130 km/h v úseku omezeném dopravní značkou B20a na 50 km/h. Při dopravní nehodě nebyly zraněny žádné osoby, vznikla škoda přibližně 120 000 Kč. Policejní orgán předložil správnímu orgánu I. stupně spolu s oznámením náčrtek a fotodokumentaci nehody, jakož i protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 5. 6. 2022, ev. č. KRPS-381-1/DNRA-2022-HA, a úřední záznam ze dne 5. 6. 2022, č. j. KRPS-145388/PŘ-2022-011206, z něhož rovněž plyne, že žalobce podal vysvětlení, přičemž uvedl, že jel rychlostí před nehodou cca 130 km/h.
13. Dne 24. 6. 2022 oznámil správní orgán I. stupně oběma účastníkům dopravní nehody zahájení přestupkového řízení, v případě žalobce bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu a v případě paní T. se jednalo o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 a písm. k) zákona o silničním provozu.

14. Správní orgán I. stupně nechal ve věci dopravní nehody vypracovat znalecký posudek ze dne 7. 8. 2022, č. 14361422, znalcem z oboru doprava. Znalec vypočítal, že vozidlo žalobce narazilo do druhého vozidla rychlostí asi 110,17 km/h, resp. v intervalu 104,66 – 115,68 km/h, přičemž brzdilo na dráze 22,04 m se středním brzdným zpomalením 7,62 m/s² z rychlosti 128,43 km/h. Na nehodovou situaci žalobce reagoval z rychlosti 130,49 km/h s možnou odchylkou 5 %, tj. 123, 97 až 137,07 km/h, ze vzdálenosti 67,12 m a v čase 1,91 s před místem střetu. Rychlost jízdy žalobce cca 130,49 km/h měla vliv na průběh dopravní nehody. Pokud by respektoval dopravní značku omezující rychlost na 50 km/h, která je umístěna 60, 5 m před místem střetu, mohl řízené vozidlo zastavit dříve, než by dosáhl místa střetu.
15. Následně se konalo ústní jednání, jehož průběh zachycuje protokol ze dne 11. 10. 2022. Žalobce se na jednání seznámil mimo jiné s protokolem o nehodě v silničním provozu a znaleckým posudkem, k němuž uvedl, že uznává, že jel rychleji, než bylo stanoveno dopravním značením, nicméně řidička jedoucí z vedlejší komunikace měla stopku, kterou nedodržela a vjela mu do cesty. Jinak ke spisovému materiálu neměl připomínky. Dále uvedl, že jel rychlostí asi 130 km/h, měl však za to, že řidička musela jeho vozidlo vidět, a přesto vjela na hlavní komunikaci.
16. Správní orgán I. stupně vydal první rozhodnutí ze dne 20. 1. 2023, č. j. MURA/59172/2022. Výrokem I rozhodl, že paní T. je vinna tím, že se dne 5. 6. 2022 v 12:50 hodin v obci Nesuchyně na křižovatce silnic I/6 a III/22913, při řízení vozidla neřídila pravidly silničního provozu, při vjíždění na hlavní silnici z vedlejší, ve směru od obce Nesuchyně k silnici I/6, nezastavila na příkaz dopravního značení P6 – stop a nedala přednost v jízdě žalobci, který přijížděl po hlavní komunikaci ve směru od obce Hořesedly, a došlo ke střetu obou vozidel, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) a písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. Výrokem II správní orgán I. stupně rozhodl, že žalobce je vinen tím, že se dne 5. 6. 2022 v 12:50 hodin v obci Nesuchyně na silnici I/6, při řízení vozidla ve směru od obce Hořesedly, neřídil dopravním značením B20a, kterým byla nejvyšší dovolená rychlost jízdy v tomto úseku snížena na 50 km/h. Znaleckým zkoumáním bylo prokázáno, že jel rychlostí 130 km/h. Tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a byl mu uložený trest pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Opravným rozhodnutím ze dne 16. 2. 2023, č. j. MURA/8322/2023, správní orgán I. stupně upravil výrok II tak, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu. Žalobce podal proti výroku II prvního rozhodnutí odvolání, kterému žalovaný vyhověl a rozhodnutí částečně zrušil. Měl za to, že správní orgán I. stupně ve výroku II dostatečně nevymezil předmět řízení, konkrétně neoznačil místo skutku tak, aby bylo zřejmé, že se tam nacházela dopravní značka B20a stanovující nejvyšší dovolenou rychlost na 50 km/h a nebylo tedy jednoznačně prokázáno ani odůvodněno, že žalobce stanovenou rychlost překročil.
17. Poté správní orgán I. stupně vydal druhé rozhodnutí ze dne 27. 7. 2023, č. j. MURA/32333/2023, dle něhož se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu a byl mu uložený trest pokuta ve výši 3 500 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení na dobu 1 měsíce. I toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce žalovaným zrušeno.

18. Dne 11. 12. 2023 se konalo další ústní jednání za přítomnosti žalobce. Správní orgán I. stupně provedl dokazování oznámením o přestupku, protokolem o nehodě v silničním provozu, plánkem místa dopravní nehody, fotodokumentací, výpisem z evidenční karty řidiče a znaleckým posudkem. Žalobce uvedl, že necítí vinu za přestupek.
19. Správní orgán I. stupně v pořadí třetím rozhodnutím ze dne 3. 1. 2024, č. j. MURA/66163/2023 (dále jen „třetí rozhodnutí“), rozhodl, že žalobce je vinen tím, že se dne 5. 6. 2022 v 12:50 hodin v obci Nesuchyně na silnici I/6, v km 49,238, na křižovatce silnic I/6 a III/22913, při řízení vozidla ve směru od obce Hořesedly, neřídil dopravním značením B20a, kterým byla v místě dopravní nehody snížena rychlost jízdy na 50 km/h a v tomto úseku mu byla znalcem z oboru doprava vypočtena rychlost jízdy nejméně 104,66 km/h, což je prokazatelně více než o 30 km/h nad stanovenou rychlostí jízdy dopravním značením. Svým jednáním z nedbalosti porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, za což mu byl uložený trest pokuty ve výši 4 000 Kč. Třetí rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 1. 2024.
20. Sdělením ze dne 6. 2. 2024 správní orgán I. stupně informoval žalobce o tom, že pravomocné třetí rozhodnutí bylo předáno žalovanému k přezkumnému řízení.
21. Žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 7. 3. 2024, č. j. 034080/2024/KUSK, jímž přezkoumal a zrušil třetí rozhodnutí, neboť ze znaleckého posudku vyplývá, že i po odečtení 5% odchylky jel žalobce při střetu rychlostí minimálně 104,66 km/h, tedy dovolenou rychlost 50 km/h překročil minimálně o 54, 66 km/h. Za této situace nebylo zřejmé, jak správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125a odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu [pozn. soudu: skutková podstata přestupku podle § 125a odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu spočívá v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec pouze o 30 km/h a více, zatímco přestupek podle § 125a odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu spočívá v překročení rychlosti mimo obec o 50 km/h a více].
22. Nato správní orgán I. stupně žalobci oznámil pokračování zahájeného řízení o přestupku podle § 125a odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Ve vyjádření ze dne 10. 5. 2024 žalobce uvedl, že skutek nespáchal. Skutková zjištění učiněná správním orgánem I. stupně nebyla prokázána bez důvodných pochybností. Navíc si neopatrčil revizní znalecký posudek a neprovedl výslechy označených svědků.
23. Správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž rozhodl tak, jak je uvedeno v bodech 1-2 tohoto rozsudku. V odůvodnění shrnul, co zjistil z oznámení o přestupku, protokolu o nehodě v silničním provozu, plánu místa dopravní nehody, fotodokumentace a znaleckého posudku. Jelikož znalec vypočetl, že žalobce musel jet rychlostí v rozmezí 123,97 km/h až 137,01 km/h a v okamžiku nárazu v rozmezí 104,66-115,68 km/h při zohlednění 5% odchylky, je nepochybné, že žalobce překročil dopravním značením dovolenou rychlost jízdy mimo obec minimálně o 50 km/h, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Ve vzdálenosti 55,1 m od výchozího bodu měření je umístěná dopravní značka B20a stanovující nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h. Žalobce neuvedl, v čem spatřuje neodbornost znaleckého posudku ani logické mezery. Znalec byl poučený a znalecký posudek vypracoval v souladu se zákony, katalogy a použitou literaturou na základě předložených podkladů. Vznik a průběh dopravní nehody posoudil na základě zanechaných stop v místě střetu, rozsahu a poškození vozidel a výpovědí účastníků dopravní nehody. Měl k dispozici Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

technická data obou vozidel. Na základě žádosti znalce byl protokol o nehodě v silničním provozu doplněný o doměření vzdálenosti mezi dopravním značením omezujícím dovolenou rychlost a výchozím bodem měření. Správní orgán I. stupně neprovedl navrhovaný výslech zasahujících policistů, neboť ti neprováděli v místě dopravní nehody měření rychlosti a nemohli proto potvrdit ani vyvrátit, jakou rychlostí žalobce jel. Navržený účastnický výslech žalobce neprovedl, neboť žalobce měl možnost se vyjádřit na dvou ústních jednání konaných 11. 10. 2022 a 11. 12. 2023 a vyjádřil se i písemně. Žalobce překročením stanovené rychlosti přispěl ke vzniku dopravní nehody. První příčinou dopravní nehody bylo nedání přednosti v jízdě druhou řidičkou, nicméně druhotnou (byť ne hlavní) příčinou byla právě rychlost jízdy žalobce po hlavní silnici. Při ukládání trestu správní orgán I. stupně přihlédl k tomu, že žalobce přispěl ke vzniku dopravní nehody, jakož i ke skutečnosti, že při nehodě nebyl nikdo zraněn. Dle nejprůzračnější právní úpravy, tj. zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, se za daný přestupek uloží pokuta v rozmezí 5 000 Kč-10 000 Kč a zároveň zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6-12 měsíců. Správní orgán I. stupně tady žalobci uložil trest pokuty mírně nad dolní hranici a zákaz činnosti na samé dolní hranici stanovené zákonem.

24. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání ze dne 10. 6. 2024. Namítal, že uložený trest považuje za nepřiměřený. Správní orgán I. stupně neodůvodnil druh ani výši trestu, nijak nezohlednil povahu a závažnost jednání žalobce ani jeho osobní poměry. Trest zákazu řízení motorových vozidel žalobci znemožňuje výkon povolání, neboť převládá materiál pro lešenářské a stavební práce. Dále namítal, že správní orgán I. stupně vycházel pouze ze znaleckého posudku a listinných důkazů ve spise, aniž by provedl navržený výslech paní T. a přítomných policistů na místě nehody. Měl za to, že znalecký posudek není odborný, obsahuje logické mezery a činí nesprávný závěr. Měl být vypracován revizní znalecký posudek. Žalobce je přesvědčený, že jel rychlostí maximálně 95 km/h a před nehodou prudce brzdil, nejvyšší dovolenou rychlost tedy překročil pouze o 30 km/h a méně. Správní orgány I. stupně proto nesprávně kvalifikoval skutek jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu. Argument, že přispěl ke vzniku dopravní nehody, má za absurdní, neboť právě druhá řidička mu nedala přednost v jízdě. Jelikož správní orgán I. stupně nezjistil skutkový stav nade vší pochybnost, měl postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro reo* a řízení zastavit.
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 50 km/h a více bylo prokázáno protokolem o nehodě v silničním provozu, plánkem místa nehody, fotodokumentací, a především znaleckým posudkem. V daném řízení se správní orgány nezabývaly tím, kdo je viníkem dopravní nehody, nemusel tedy vyslýchat řidičku druhého vozidla. Žalobce pouze obecně namítal, že znalecký posudek je neodborný a má logické mezery, aniž by tyto výtky konkretizoval. Tvzení, že žalobce jel maximálně 95 km/h je pouze jeho subjektivním přesvědčením. Během ústního jednání dne 11. 10. 2022 však sám uvedl, že jel rychlostí 130 km/h před střetem. Za této situace správní orgány nemusely vyslýchat svědky ani nechat vypracovat revizní znalecký posudek. Dodal, že znalcem zjištěná rychlost 104,66 km/h po odečtení 5% odchylky je minimální rychlostí, kterou žalobce jel. Dále uvedl, že žalobce za celou dobu správního řízení netvrdil ani ničeho nepředložil ke svým osobním poměrům. Přestože se nejednalo o zanedbatelné překročení rychlosti, správní orgány uložily žalobci trest zákazu činnosti na samé dolní hranici zákonné sazby. Trest pokuty žalovaný snížil též na hranici zákonné sazby, přestože z karty řidiče

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

zjistil, že se žalobce v minulosti dopustil překročení rychlosti opakovaně. Správní orgány rovněž správně posoudily, jaká právní úprava je pro žalobce nejpříznivější.

26. Součástí správního spisu je výpis z evidenční karty řidiče ke dni 17. 6. 2024, dle něhož má žalobce celkem 15 záznamů o přestupcích a 5 z toho se týká překročení nejvyšší dovolené rychlosti.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

27. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
28. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přihlížející v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, č. 3528/2017 Sb. NSS, k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
29. Účastníci řízení dali implicitní souhlas s tím, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud proto o žalobě rozhodl bez jednání.
30. Dokazování soud neprováděl. Navržené důkazy (prvostupňové rozhodnutí, odvolání žalobce, napadené rozhodnutí, fotokopie úředního záznamu T.) soud neprovedl, neboť jsou součástí správního spisu (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Posouzení žaloby

31. Soud předesílá, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. rozsudky NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, a např. ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011-108). Soud není oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body.
32. Žalobce namítá porušení zásady ochrany dobré víry a oprávněných zájmů v souvislosti s tím, že ze strany žalovaného nebylo nutné zasahovat, neboť při dopravní nehodě nebyla způsobena žádná újma na zdraví a nikdo nepožadoval náhradu způsobené škody, naopak žalobci vznikla újma v podobě komplikací s dojížděním do zaměstnání. K tomu soud předně uvádí, že žalobce nespecifikoval, v čem má spočívat „zásah“ žalovaného či porušení dobré víry. Pokud je tím myšleno přezkumné řízení, v němž žalovaný zrušil třetí rozhodnutí, soud podotýká, že žaloba směřuje proti napadenému rozhodnutí. Předmětem tohoto řízení je proto výlučně přezkum napadeného rozhodnutí, popř. prvostupňového rozhodnutí, které s ním tvoří jeden celek. Soud se však nemůže zabývat zákonností rozhodnutí žalovaného č. j. 034080/2024/KUSK, vydaného v přezkumném řízení. Proti tomuto rozhodnutí mohl žalobce v zákonné lhůtě podat odvolání a případně správní žalobu (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 6 As 89/2015-51).
33. Ve stručnosti lze podotknout, že ačkoliv správní orgány mají povinnost v přezkumném řízení šetřit práva nabytá v dobré víře (§ 94 odst. 2, 4 a 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu), žalobce třetím rozhodnutím žádná práva v dobré víře nenabyl. Jednalo se totiž o rozhodnutí o přestupku. Ani skutečnosti, že v důsledku dopravní nehody nevznikla žádná újma na zdraví a nikdo nepožadoval náhradu škody, nebyly relevantní z hlediska vedení Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

přezkumného řízení. Správní orgán je oprávněn zahájit přezkumné řízení, jsou-li k tomu dány předpoklady podle § 94 správního řádu. Soud opakuje, že žalobce zrušení třetího rozhodnutí v přezkumném řízení dostupnými opravnými prostředky nenapadl, toto rozhodnutí tedy bylo odstraněno a nezbyvalo než žalobcův přestupek znovu projednat a rozhodnout o něm v souladu se zákonem, což správní orgány učinily.

34. Dále se žalobce domnívá, že správní orgány nezjistily skutkový stav, resp. nesprávně posoudily příčinu dopravní nehody. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu. Tento přestupek spočívá v překročení nejvyšší dovolené rychlosti při provozu na pozemních komunikacích v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více. Správní orgány proto musely prokázat toliko, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec alespoň o 50 km/h. Vznik ani samotná existence dopravní nehody není rozhodující z hlediska spáchání uvedeného přestupku. Nemusely se proto zabývat tím, kdo je viníkem dopravní nehody.
35. Správní orgány nejen na základě znaleckého posudku, ale též z oznámení o podezření ze spáchání přestupku a vyjádření žalobce během ústního jednání zjistily, že žalobce jel minimálně rychlostí 104,66 km/h (srov. body 12, 14 a 15 tohoto rozsudku), čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravním značením B20a minimálně o 54,66 km/h. Ostatně tuto skutečnost žalobce nerozpорије. Tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu.
36. Soudu není zřejmé, z jakého důvodu měly správní orgány provést výslech druhé účastnice dopravní nehody. Žalobce v žalobě neuvádí, ani během správního řízení neuváděl, jaké skutečnosti mají být výsledkem prokázány. Soud má přitom ve shodě se správními orgány za to, že navržený výslech není způsobilý prokázat, jakou rychlostí žalobce jel. Stejně tak nebyl důvod k zadání a provedení revizního posudku, neboť žalobce účinně nezpochybnil správnost vyhotoveného znaleckého posudku, ani netvrdil žádné nové skutečnosti.
37. Jak bylo výše uvedeno, příčina dopravní nehody nemá na posouzení věci vliv. Proto na věci nic nemění ani skutečnost, že dopravní nehodu zavinila primárně druhá řidička. Pro úplnost soud podotýká, že správní orgán I. stupně shledal druhou řidičku vinnou ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) a písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, kterých se dopustila právě tím, že se při řízení vozidla neřídila pravidly silničního provozu a při vjíždění na hlavní silnici z vedlejší nezastavila na příkaz dopravního značení P6 – stop a nedala přednost v jízdě žalobci, čímž došlo ke střetu obou vozidel (srov. bod 16 tohoto rozsudku). Též v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že hlavní příčinou nehody bylo nedání přednosti v jízdě druhou řidičkou, nicméně žalobce překročením rychlosti též přispěl k jejímu vzniku (srov. bod 23 tohoto rozsudku). Žalobcem v žalobě citovaná judikatura trestních soudů týkající se zavinění nehody v případě nedání přednosti v jízdě je tedy v projednávané věci nepřipadná, neboť za způsobení nehody nebyl žalobce postižen.
38. Nelze odhlédnout od toho, že správní orgány žalobci uložily trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce trvání 6 měsíců a pokutu ve výši 5 000 Kč, tj. oba tresty uložily na samé dolní hranici stanovené zákonem za spáchaný přestupek (srov. § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 7. 2022). Jelikož zákon za spáchaný přestupek neumožňuje uložit nižší trest, než jaký byl

žalobci uložen, není ani podstatné, zda žalobce ke vzniku dopravní nehody případně přispěl, či nikoliv. Z téhož důvodu nelze uložený trest považovat za nepřiměřený.

39. Soud dodává, že se správní orgány zabývaly i tím, jaká právní úprava je pro žalobce nejpriznivější. Dospěly přitom ke správnému závěru, že příznivější byla úprava účinná v době spáchání přestupku, tj. zákon o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 7. 2022, neboť za spáchaný přestupek stanoví nižší tresty než aktuální právní úprava.
40. Pokud žalobce namítá nepřiměřenost trestu v souvislosti s připsáním 5 bodů do registru řidičů a následným „vybodováním“, soud uvádí, že záznam konkrétního počtu bodů nastává přímo ze zákona jako následek porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích (srov. § 123a a § 123b zákona o silničním provozu). Rovněž pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů nastává přímo ze zákona podle § 123c zákona o silničním provozu, aniž by o tom správní orgány rozhodovaly. Pokud žalobce nesouhlasí s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může proti němu podat námitky příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle § 123f zákona o silničním provozu.
41. Žalobce nakonec namítá porušení zásady rychlosti a hospodárnosti, neboť správní orgány ve věci vydaly celkem 4 rozhodnutí, čímž zatížily řízení zbytečnými průtahy. Správní orgán I. stupně zahájil přestupkové řízení dne 24. 6. 2022, poté postupně vydal 3 rozhodnutí ve věci, přičemž první dvě z nich žalovaný zrušil na základě odvolání žalobce. V pořadí třetí rozhodnutí bylo zrušeno v přezkumném řízení. V návaznosti na přezkumné řízení správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, proti němuž podal žalobce další odvolání. Nato žalovaný vydal napadené rozhodnutí dne 26. 7. 2024. Celé řízení se tedy táhlo přes 2 roky. Jeho délka přitom nebyla způsobena nečinností správních orgánů, nýbrž primárně nedůsledností správního orgánu I. stupně, jehož rozhodnutí žalovaný v odvolacím a přezkumném řízení opakovaně rušil. Takový průběh řízení jistě nepředstavuje ideální stav, nicméně jej nelze považovat ani za vadu, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v jejímž důsledku by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit. Délka řízení totiž sama o sobě nemůže ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé [srov. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a obdobně např. rozsudky NSS ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 As 295/2018-37, ze dne 18. 6. 2020, č. j. 1 As 42/2019-50].

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

42. Vzhledem k tomu, že soud shledal žalobu nedůvodnou a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. dubna 2025

JUDr. Bc. Kryštof Horn v. r.
samosoudce